

Lucie Říhová

Prostořeký Patrik

Plavovlasý, pihatý Patrik pořád pohybuje pusou. Píli přebíjí prostořekostí. Pokaždé přijde pozdě a pak prosebně požaduje pomalý postup při přezkoušení. Pokušitel! Před pečlivou a plnohodnotně promyšlenou prací poskytuje přednost především pohodlí, poflakování, potažmo počítači. Plácá plané parafráze, přemýšlí pomalu, pracovní povinnosti přesunuje, pak potřebuje porozumění paní profesorky.

Patrikovy pozdní příchody pedagožku pobuňují. Požaduje po povaleči překonat prokrastinaci. Pokud se příště přes požadavek pedagožky přihodí pozdní příchod, pocítí Patrik plody promeškaných počátků přednášek. Profesorka pohrozila propadnutím! Překvapený Patrik prudce potlačil příval protestů. Pomalu, prozatím paličatě příkyvuje. Přezkoušející přidělila Patrikovi pár prázdných papírů pro psaní a počítání. Přezkoušení probíhá podle pravidel. Patrik pootevřel překvapením pusou, poté poslechl a předloženou práci pečlivě propracoval. Poté pokorně přinesl papíry pedagožce. Přislíbil pro příště přijít přesně. Proč? Protože pýcha předchází pád.

Příběh Z

Aneta Hečková

Základem zůstává znamenitě zvládnutý začátek.

„ZPOVĚĚ ZDISLAVSKÝCH ZEDNÍKŮ,

ZBYNĚK ZHYNUTA.“

Zrychli, zniš zmateně. Ztěžka zformulovaná zpráva. Změť znova, zase znova zmiňovaných zbloudilých znaků.

Zbystři! Zraky zúčastněných zírají - zprava, zleva, zdola!

Znenadání zeměpisář Zacpal znepokojeně zařve: „Začni, Zbyndo!“

Zrůdný zrádce.

Zem, ztrácím zem!

Zničehonic, zelený, zvrací Zbyněk za zády zeměpisáře Zacpala zelňačku. Zpropadená záklopka!

„Zase znervózněl,“ zaslechl zdálky zoufalý, zničený Zbyněk. Zkouší zvládnout zmatek - zbytečně - zvoní.

Zpackaný závěr zmobilizoval Zdenu. Zpozorněla, zavedla Zbyňu za zástupkyní zatelefonovat zdravotnici Zitě.

„Zázvorové zábaly,“ zhodnotila zdravotnice Zbyňkův zbědovaný zjev.

Kateřina Peclová

Petra

Podnapilá, po pěti pádech, pajdala patnáctiletá Petra pozdě po půlnoci po pokoji. Pila příliš pečlivě a pilně. Před pokoj položila patřičně potrhané pantofle, pak pomalu překročila práh. Pomlácená, podřená padla podél postele. Pod postelí pozorovala pět párů použitých ponožek. Pořád pátrala po půllitru piva. „Paráda,“ povykovala. Poté se pomalu potácela. Po příliš prudkém pádu polila pivem parketovou podlahu. Pomalým pohybem po podlaze překonala půl pídě. Příliš pracné.... „Pomoc!“ pípla Petra. Petřin povzdech přivolal Petřinu prababičku. Prababička přišla, pomalu pootevřela pokoj. „Proboha, proč?“ Prababičku polil pot. Petra potřebovala pomoc. „Petro, povstaň!“ pravila přísně prababička. Pozvedla Petru podobnou pytlí. Přehodila Petru přes postel. Petru probralo prudké plesknutí. Prababička praštila Petru po papuli. „Petro, piješ příliš, pojdeš!“ Petra popřemýšlela. Příště pravděpodobně pití ponechá pijanům.

Barbora Nečasová

Pošťák

Poslušný panáčkující pes přívětivé paní Pučálkové proběhl podél poděšeného pošťáka Přítuly. Podivné, pestrobarevně pruhované psisko pak pouze pročichalo pošťákův plátěný poštovní pytel plný poslaných pohlednic. Přesto pes pošťáka polekal. Pana poštmistra poznamenala předchozí příhoda přítele Pokorného, papírníka prodávajícího před papírnickým papír. Přiběhnuvší pitbul, poněkud pohublý, pěkně poškrábal a pokousal panu Pokornému paži, Pokorný poté potřeboval placenou plastiku. Pošťák Přítula přihlízející psímu přepadení poděšeně povykoval: Poděs!“ Po prožitku pošťák psy přehlízí.

Hana Venců

Pohledný pan Petr Poláček pracuje pro popeláře. Pracuje poctivě. Po práci prochází prodejnu potravin Penny. Prohlíží prospekt, protože potřebuje papriky, Pepsi, pytlíkovou polévku, párek, pivo a perníčky. Potutelně pokukuje po pěkné prodavačce Pavle Petrákové. Pak přichází pozvání – po práci půjdou plavat. Po plavání procházejí Prahou a pak přijde první polibek. Po polibku pár přešel přes přechod a prošel podél potoka. Potkali partu přátel – Patrika, Pepu, Pavlínu a Petru. Přátelsky popijeli pivo – plzeňský Prazdroj. Při pití piva přiběhl pes – pudl Puntřa. Pavla psa pohladila, pes Pavle prokousl prst. Pavla plakala. Petr a Pavla pronásledovali psa po pěšině, poté přeskočili potok, přešli plot. Pes prchal pryč. Pak Pavla psem posedlého Petra pozastavila. Petr pofoukal Pavle prokousnutý prst. Podotkl: „Příště psa podaruj!“

Alena Novotná

Princezna Pamela a pan pivovarník

Princezna Pamela procházela překrásnou přírodou. Při procházce podél potoka Prostěvelického potkala podkoního pana Potrhleho. „Princezno, pojedeme prozkoumat Plzeň,“ povídá podkoní. „Projdeme plzeňské památky, poté popijeme pár plzeňských piv,“ pravil. „Pěkná představa, pane Potrhly,“ povídá princezna Pamela, pak podkonímu pokynula. Poté pan Potrhly připravil povoz. Povoz projížděl po prašné pěšině. „Právě projíždíme Pískem, princezno,“ prozpěvoval, „poté pojedeme přes Počátky!“

„Podívejte, pane Potrhlý, Plzeň, pospěšme.“

Princezna Pamela Překrásná a podkoní pan Potrhlý přijeli před pivovar.

„Půjdeme popít proslulé plzeňské pivo,“ povídá pan Potrhlý princezně.

Pivovarník Petr Pěkný pil pivo před pivním pultem a podal pivo i princezně Pamele.

Pamela popíjela pila pivo příliš pomalu. Poddaní pozorovali a povídali: „Podívejte, princezna pije pivo.“

Pivovarník Petr pošeptal princezně Pamele pozvání: „Půjdeme po poledni projít plzeňský park?“ Princezna přikývla a pozvání přijala.

Při procházce Petr povyprávěl Pamele pravěký příběh, poté princeznu pohladil a poslal polibek. Princezna pocítila k pivovarníkovi přátelství. Právě počal překrásný příběh.

Kateřina Šindlerová

Natálka a Norbert

Na nádherné Natálce nebylo nejmenšího nedostateku. Nikdo nezpochybňoval Natálčinu něhu, nevinnost, nezištnost a nesobeckost. Nikdy nikomu neublížila, nenadávala, nikoho neobviňovala. Nikdo neměl námitky. Natálce nadbíhalo nespočet nápadníků, Natálce nezbylo, než nikoho nevyslyšet. Nebyla nezadaná, nikoliv. Nedávno nabídla nynější novopečená nevěsta náklonnost nadporučíku Norbertovi.

Nyní nemá Natálka nejlepší náladu. Není na nikoho našťvaná, ne. Není našťvaná, nýbrž neskutečně nešťastná, neboť nemůže nikde najít Norberta. Norberta nikde nikdo neviděl. Nakonec našťastí Natálka Norberta našla! Nesl natrhané narcisy a něco nasládlého Natálce nalil. „Na nás! Na nejšťastnější novomanžele!“

Tereza Rychnovská

Příběh na písmeno S

Sova Soňa sviští suchým smrkovým sadem. Snad spatřila sysla. Sysel sedí sám, smutná syslice sedí stranou, smrká. Sysel si stěhuje svoje sídlo. Sysel se syslil se syslí sousedkou. Sova Soňa sleduje syslovo stěhování. Sysel stěhuje své sídlo severním směrem. Sysel se sestěhoval se syslí sousedkou, syslí spolu syslíky. Syslí syslování skončilo smrtí. Sova Soňa sežrala syslíci syslici.

Helena Vaverková

Preclíková příhoda

Pověštinou pilný pekař Pavel Peroutka podřimuje pod peřinou. Pekařova přítelkyně Petra pokřikuje: „Pavle, pojď péct preclíky!“ Pavel poslouchající Petřino pokřikování přehodil peřinu přes palici. Praví: „Právě přemýšlím. Pomel prosím pšenici, pak přijdu.“ Petra přitaká, připraví potřebné potraviny. Potom pospíchá pro Pavla. Pavel protáhne paže, promíchá Petrou připravené přísady, plné plechy pokládá před přehřátou pec. Potom preclíky peče. Při pečení pojídá povidlí a přestává pec pozorovat. Po patnácté porci pojednou počne pociťovat pach připáleného pečiva. Panikaří. „Propána! Připálené preclíky. Prodejce přijede přebrat pečivo před pátou.“ Petra pozorující problém přispěchala Pavlovi pomoci. Pohotově popadla plech, připálené preclíky přebrala, přes polovinu pozachraňovala. Potřebný počet preclíků pak přidělala. Přihlízející Pavel překvapením pootevřel pusou. Potěšený popadl Petru, pevně přitiskl a přívětivě poděkoval pomocnici pěkným políbením.

Veronika Bártková

Poškozený plot

Pomatený Přibyslav pelášil přes pole. Prchal pryč, protože poškodil Pepův překrásný plaňkový plot. Pepu přepadla panika, proto přivolal poručíka Prkenného. Prkenný přišel pozdě, pachatel právě prchl. Poručík prohlédl plot.

Přibyslav proletěl přes přechod pro pěší, přeběhl pěšinu podél proudícího potoka, pobaveně poskakoval. Přitom propotil pět pohodlných polokošil.

Poručík přivolal pomoc. Potřeboval poradit, protože Přibyslav ponechal plot poškozený. Pak přišel podvečer plný překvapení. Pepa prominul Přibyslavovi, Přibyslav přinesl Pepovi pivo. Přibyslav Pepu pořád popichoval. Poté pospolu přátelsky popíjeli přes plot.

Lucie Michálková

Prachobyčejný příběh

Poslední parné prázdniny předchozího pololetí potkala Petra Pavla. „Pobud' půlhodinku,“ povídá Pavel Petře. „Poslechni prapodivný prázdninových příběh,“ potutelně pokrčil pusou. „Proč potutelně pohybuješ pusou, Pavle?“ ptá se Petra. „Protože pohybovat pusou prostě potřebuji.“

Příběh počíná.

„Prvoplán“: Projedu prozkoumat prostředí Prahy.

Povídám: „První popluji parníkem!“ Platím „plavenku“ pětistovkou, pokladní prská: „Potřebuji padesátikorunu, prosím!“ Po prohledání peněženky, pulovru, ponožek, polobotek, poklopce posbírám potřebnou padesátikorunu po pětikorunách. Přestože podávám postupně peníze pokladnímu, parník pluje pomalu pryč. Proklatě! První plán padl! Posbírám pětikoruny, pádím pryč.

Pokračuji plánováním.

Prozkoumám Petřín. Přes Prahu projedu pouze povelozem. Po přemostění projíždím „Prašnou“ podél pekáren, pivovarů, parků, pouličních prodavačů, předváděčů, pobudů. Páni a paní pojídají, popíjejí, povídají, pohoršují se, pokukují. Petřín, prostě pecka! Pozoruj památku, pročítám provozní plán a... po páté prostě padla! Proč? Pohled po Praze plyne pryč!

Projdu parkem. Paráda – panoptikum! Pokračuji pozorováním pokroucené postavy. Panoptikum přijme každého. Pech, porážka!

Petra praví: „Parádní podívaná!“

„Poslouchej, Praha příště padá,“ povídá Pavel. „Po prázdninách projdeme Pardubice! Pojedeme pojídat perník, Petro?“ ptá se Pavel. Petra přikývne.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Iva Matušítková

Přehrada

Příběh popisuje plachtícího Petra po přehradě před prázdninami. Podél přehrady právě prochází plavčík. Pozoruje plachtící plachtaře. Pozvolná přehrada přilákala plno plavců. Po

pěšince přicházela Petrova přítelkyně Pavla. Přišla Petra povzbudit. Postupně prohlížela plachtaře. První přijíždějící plachtař připadal Pavle povědomý. Přivolávala Petra. Potom Petra postihla prokletá příhoda. Proděravěná plachta přestala plachtit. Pomalu potápějící Petr pokřikoval: „Pomoc! Pomoc! ” Počal panikařit. Petrově příhodě přihlížela Pavla, proto přiběhla pro plavčíka, požadovala pomoc. Plavčík proběhl po přehradě. Pak plaval Petrovi pomoci. Provlékl Petra přes paže, protože Petr přestával plavat, poroučel se... Po probrání přemýšlel, proč přehrada. Přítelkyně Pavla Petrovi postupně převyprávěla příhodu. Petr poděkoval plavčíkovi. Příště plachetníci připravoval poctivěji.

Jitka Rajmonová

Zdeněk, Zuzana, Zilvar

Zilvar a Zuzana znali Zdeňka ze „základky“. Závistivý Zdeněk zadržel (zavřel, zajal) Zuzanu. Zásnuby, zdá se, zůstanou zmařeny. Zamilovaný Zilvar zesinal. Zdaleka zaznělo zpod zámecké zříceniny zakvílení. Zdeněk Zuzanu zamkl. Zrezavělý zámek zaklapl. „Zdechni, zbabělče!“ zavyla Zuzana zavřená za zdí zámku.

Ztrápený Zilvar zjišťoval způsob záchrany Zuzany. Zamčená Zuzana za zdí zámku zoufale zaplakala. Zbabělý Zdeněk zpanikařil. Zdrhl ze zchátralé zříceniny zámku zarostlou zámeckou zahradou. Zuzana zaúpěla: „Zilvare! Zdeňku, zrůdo! Zapomenuta zemřu!“ Zděšená Zuzana zeslábla.

Zilvar zaspal? Zapomněl zachránit Zuzanu? Zdeněk zvítězí?

Zdání!

Zteplý Zilvar zastihl zákeřného Zdeňka, zrovna zdolával zámeckou zeď. Zdeněk znechuceně zaláteřil. Zilvar zakřičel a zrudl. Zdolav zábrany, zběsile zaútočil.

Zbil Zdeňka, zrádce Zdeněk zase ztloukl Zilvara. Zbídačený zrádce zavedl Zilvara za Zuzanou. Zbitý Zilvar zbavený zábran zahlédl zbraň. Zničený zoufalstvím zkratkovitě zauvažoval, zamířil. Závistivý Zdeněk zaúpěl, zbledl, zemřel. Zrádce byl ztrestán! Zilvar zhroucený, zbledlý zíral. Zkameněl, ztratil známého. Zcela zapomněl zachránit Zuzanu. Zemřelá Zuzana zaúpěla: „Zilvare!“

Znavený záchránce Zuzanu ztěžka zvedl. Zvolali: „Zachráněni!“